

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ทัศนะของทหารสังกัดกองทัพก ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานที่มีที่ตั้ง อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครต่อปัจจัยการกระทำผิดวินัยของทหาร” โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นกำลังพลในสังกัดกองทัพกทั้งระดับชั้นสัญญาบัตร, ชั้นประทวน และทหารกองประจำการ ของหน่วยทหารที่เป็นหน่วยขึ้นตรงของกองทัพกโดยศึกษาเฉพาะหน่วยทหารที่มีที่ตั้งในเขต กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 577 ชุด อีกทั้งผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์นายทหารระดับชั้นสัญญาบัตรที่มีหน้าที่รับผิดชอบ งานควบคุมทางด้านวินัยทหาร จำนวนทั้งสิ้น 2 ราย ซึ่งขอเสนอผลการศึกษาโดยวิธีพรรณนา ประกอบกับตารางสถิติโดยแยกออกเป็น 5 ส่วนตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัย 4 ด้าน คือ

- 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล
- 1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ
- 1.3 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม
- 1.4 ทัศนคติต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียม

ทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหาร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการกระทำผิดวินัย และการได้รับการลงทัณฑ์

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางและมาตรการในการควบคุมวินัยของกำลังพล

ส่วนที่ 4 ผลการพิสูจน์สมมุติฐาน

ส่วนที่ 5 ผลการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 6 การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มประชากรตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลจากกำลังพลในสังกัด กองทัพบกทั้งระดับชั้นสัญญาบัตร, ชั้นประทวน และทหารกองประจำการ ของหน่วยทหารที่เป็นหน่วยขึ้นตรงของกองทัพบกโดยศึกษาเฉพาะหน่วยทหารที่มีที่ตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ศึกษาแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กำลังพลในสังกัดกองทัพบกที่เคยกระทำผิดวินัยและเคยถูกลงทัณฑ์ไปแล้วในช่วง ตั้งแต่ เดือนมกราคม-เดือนธันวาคม 2549 จำนวนทั้งสิ้น 124 ราย และกำลังพลในสังกัดกองทัพบกที่ปฏิบัติงานอยู่ในขณะทำการศึกา จำนวนทั้งสิ้น 376 ราย โดยจำแนกรายละเอียดตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรตัวอย่างได้ ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาจะขอกล่าวในรายละเอียด ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา อายุราชการ (ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ) สถานภาพทางการสมรส ระดับชั้นยศ

ตารางที่ 4.1

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ทางด้านปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม
เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพทางการสมรส ระดับชั้นยศ

ข้อมูล	จำนวน (N=500)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	440	88.0
หญิง	60	12.0
รวม	500	100.0
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 3	75	15.0
มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส.	236	47.2
ปวท. / ปวส. / อนุปริญญา	61	12.2
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	103	20.6

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=500)	ร้อยละ
ระดับสูงกว่าปริญญาตรี	22	4.4
ไม่ระบุ	3	0.6
รวม	500	100.0
สถานภาพทางการสมรส		
โสด	262	52.4
สมรส	219	43.8
หย่าร้าง / แยกกันอยู่	18	3.6
คู่สมรสถึงแก่กรรม	1	0.2
รวม	500	100.0
ระดับชั้นยศ		
<u>ชั้นประทวน</u>	439	87.8
พลทหาร	173	34.6
สิบตรี-สิบเอก	151	30.2
จ่าสิบตรี-จ่าสิบเอก	115	23.0
<u>ชั้นสัญญาบัตร</u>	61	12.2
ร้อยตรี-ร้อยเอก	29	5.8
พันตรี-พันโท	16	3.2
พันเอก หรือสูงกว่า	16	3.2
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพทางการสมรส ระดับชั้นยศ สรุปได้ดังนี้

ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 440 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.0 เพศหญิง จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0

ด้านการศึกษา พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6/ปวส. จำนวน 236 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า จำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.6 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน

75 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 ระดับปวท./ปวส./อนุปริญญา จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.2 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.4

ด้านสถานภาพการสมรสนั้น พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 262 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาเป็นกลุ่มประชากรตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแล้ว จำนวน 219 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.8 สำหรับกลุ่มประชากรตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.6 และกลุ่มประชากรตัวอย่างที่คู่สมรสถึงแก่กรรม มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.2

สำหรับระดับชั้นยศของประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นระดับชั้นประทวน จำนวน 439 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.8 โดยแบ่งเป็น ระดับพลทหาร จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.6 ระดับสิบตรี ถึง สิบเอก จำนวน 151 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.2 และระดับจ่าสิบตรี ถึง จ่าสิบเอก จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.0 ตามลำดับ และรองลงมาเป็นระดับชั้นสัญญาบัตร จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.2 แบ่งเป็น ระดับร้อยตรี ถึง ร้อยเอก จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.8 ระดับพันตรี ถึงพันโท และระดับพันเอก หรือสูงกว่า มีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.2 ในแต่ละระดับ

ตารางที่ 4.2

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง ทางด้าน
ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ อายุราชการ (ระยะเวลา
ที่ทำงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ)

ข้อมูล	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
อายุ	20	58	31.54	9.62
อายุราชการ (ระยะเวลาที่ทำงานใน ตำแหน่งที่รับผิดชอบ)	1	37	9.50	8.69

จากตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ และอายุราชการ (ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ) สรุปได้คือ อายุเฉลี่ยของกลุ่มประชากรตัวอย่างคือ 31.54 ปี และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 9.62 โดยกลุ่มประชากรตัวอย่างมีอายุต่ำสุด 20 ปี และสูงสุด 58 ปี

สำหรับอายุราชการของกลุ่มประชากรตัวอย่างเฉลี่ยอยู่ที่ 9.50 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.69 โดยกลุ่มประชากรตัวอย่างมีอายุราชการต่ำสุดคือ 1 ปี และสูงสุดคือ 37 ปี

จากการเก็บข้อมูลของกำลังพลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม อายุ เพศ ระดับการศึกษา อายุราชการ (ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ) สถานภาพทางการสมรส และระดับชั้นยศ ผลการวิเคราะห์พบว่า อายุเฉลี่ยของกลุ่มประชากรตัวอย่างคือ 31 ปี โดยมีกำลังพลอายุต่ำสุด 20 ปี และสูงสุด 58 ปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6/ปวส. มากที่สุด รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และกำลังพลที่ศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุด อายุราชการของกำลังพลต่ำสุดคือ 1 ปี และสูงสุดคือ 37 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด สำหรับกำลังพลระดับชั้นยศชั้นประทวน จะอยู่ในระดับพลทหาร ส่วนระดับชั้นสัญญาบัตร จะเป็นระดับร้อยตรี ถึง ร้อยเอกเป็นส่วนใหญ่

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาจะขอกว่าในรายละเอียด ได้แก่ รายได้ การมีภาระหนี้สิน สภาพที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 4.3

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ทางด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ
จำแนกตามรายได้ การมีภาระหนี้สิน สภาพที่อยู่อาศัย

ข้อมูล	จำนวน (N=500)	ร้อยละ
รายได้พิเศษนอกเหนือจากเงินเดือนที่ได้รับ		
ไม่มี	140	28.0
ต่ำกว่า 1,000 บาท	174	34.8
1,001-5,000 บาท	141	28.2
5,001-10,000 บาท	22	4.4

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=500)	ร้อยละ
10,001-20,000 บาท	15	3.0
20,001 บาท ขึ้นไป	8	1.6
รวม	500	100.0
รายได้สุทธิต่อเดือนเมื่อหักค่าใช้จ่าย		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	36	7.2
1,001-5,000 บาท	279	55.8
5,001-10,000 บาท	91	18.2
10,001-15,000 บาท	47	9.4
15,001-20,000 บาท	18	3.6
20,001 บาท ขึ้นไป	23	4.6
ไม่ระบุ	6	1.2
รวม	500	100.0
แหล่งที่มารายได้พิเศษนอกเหนือจากเงินเดือน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ค่าเบี้ยเลี้ยงในการปฏิบัติราชการ	219	43.8
เงินตอบแทนพิเศษในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ	58	11.6
รายได้จากอาชีพเสริม	184	36.4
ภาระหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบในปัจจุบัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ไม่มี	180	36.0
ผ่อนบ้าน	115	23.0
ผ่อนรถ	111	22.2
ผ่อนเงินกู้	230	46.0
สภาพที่อยู่อาศัย		
บ้านส่วนตัว	71	14.2
บ้านเช่า	39	7.8

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=500)	ร้อยละ
อาศัยอยู่กับญาติ หรือคนรู้จักโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า	11	2.2
บ้านเช่าซื้อ (ผ่อนส่ง)	21	4.2
บ้านพักที่ทางราชการจัดให้	358	71.6
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลปัจจัยทางเศรษฐกิจทางด้าน รายได้ การมีภาระหนี้สิน สภาพที่อยู่อาศัย สรุปได้ดังนี้

ในด้านรายได้พิเศษนอกเหนือจากเงินเดือนที่ได้รับต่อเดือน พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้พิเศษนอกเหนือจากเงินเดือนที่ได้รับต่อเดือนต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 174 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมาไม่มีรายได้พิเศษระหว่าง 1,000 ถึง 1,500 บาท จำนวน 141 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.2 ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ไม่มีรายได้พิเศษ คือ จำนวน 140 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.0 ลำดับต่อมาไม่มีรายได้พิเศษระหว่าง 5,000 ถึง 10,000 บาท จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.4 กลุ่มประชากรตัวอย่างที่มีรายได้พิเศษระหว่าง 10,001 ถึง 20,000 บาท จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 และมีรายได้พิเศษ 20,000 บาทขึ้นไป จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

รายได้สุทธิต่อเดือนเมื่อหักค่าใช้จ่ายของกลุ่มประชากรตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้สุทธิต่อเดือนระหว่าง 1,001 ถึง 5,000 บาท จำนวน 279 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาไม่มีรายได้สุทธิระหว่าง 5,001 ถึง 10,000 บาท จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.2 ลำดับถัดมาไม่มีรายได้สุทธิระหว่าง 10,001 ถึง 15,000 บาท จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.4 ต่อมาเป็นกลุ่มประชากรตัวอย่างที่มีรายได้สุทธิต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.2 กลุ่มประชากรตัวอย่างที่มีรายได้สุทธิ 20,001 ขึ้นไป จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.6 และรายได้สุทธิระหว่าง 15,000 ถึง 20,000 บาท มีจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.6 และไม่ระบุว่าไม่มีรายได้สุทธิต่อเดือน จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.2

สำหรับแหล่งที่มารายได้พิเศษที่ได้รับนอกเหนือจากเงินเดือน พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่มีแหล่งที่มาของรายได้พิเศษที่ได้รับนอกเหนือจากเงินเดือนมาจากเบี้ยเลี้ยงในการปฏิบัติราชการ จำนวน 219 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาได้มาจากอาชีพเสริม จำนวน 184 ราย

คิดเป็นร้อยละ 36.4 และมาจากเงินตอบแทนพิเศษในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.6

ในด้านการมีภาระหนี้สิน พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบในปัจจุบัน คือ ผ่อนเงินกู้ จำนวน 230 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาไม่มีภาระหนี้สินดังกล่าว จำนวน 180 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.0 ผ่อนบ้าน จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.0 และผ่อนรถ จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.2 ตามลำดับ

สำหรับสภาพที่อยู่อาศัย พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบ้านพักที่ทางราชการจัดให้ จำนวน 358 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.6 รองลงมาอาศัยอยู่บ้านส่วนตัว จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.2 อาศัยอยู่ในบ้านเช่า จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.8 ลำดับถัดมาอาศัยอยู่ในบ้านเช่าซื้อ (ผ่อนส่ง) จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.2 และอาศัยอยู่กับญาติ หรือคนรู้จักโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.2

ตารางที่ 4.4

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง ทางด้าน
ปัจจัยทางเศรษฐกิจจำแนกตามอัตราเงินเดือนที่ได้รับ

ข้อมูล	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D.
อัตราเงินเดือนที่ได้รับ	1310	40400	9740.07	7108.12

จากตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลปัจจัยทางเศรษฐกิจจำแนกตามอัตราเงินเดือนที่ได้รับ คือ กลุ่มประชากรตัวอย่างมีอัตราเงินเดือนที่ได้รับโดยเฉลี่ยเท่ากับ 9740.07 บาท ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7108.12 และอัตราเงินเดือนที่ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้รับมีค่าต่ำสุด 1,310 บาท และสูงสุด 40,400 บาท

ตารางที่ 4.5
ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่มีผล
ต่อการกระทำผิดวินัยทหาร

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย			
- การกระทำผิดวินัยมีผลต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน	481 (96.39)	18 (3.61)	1 (0.20)	2.960	0.108	เห็นด้วย
- การกระทำผิดวินัยมีผลมาจากการมีรายได้น้อย	474 (94.99)	24 (4.81)	2 (0.40)	2.944	0.108	เห็นด้วย
- จำนวนบุคคลที่ท่านต้องอุปการะค่าใช้จ่ายมีผลต่อการกระทำผิดวินัย	473 (94.79)	23 (4.61)	4 (0.80)	2.938	0.108	เห็นด้วย
- รายได้จากอาชีพเสริมมีส่วนช่วยให้ไม่ทำผิดวินัย	445 (89.18)	41 (8.22)	14 (2.81)	2.862	0.105	เห็นด้วย
- ท่านคิดว่าการให้สวัสดิการของหน่วยงานยังไม่เพียงพอ	435 (87.17)	45 (9.02)	20 (4.01)	2.830	0.104	เห็นด้วย
- การทำอาชีพเสริมเป็นเหตุให้กระทำผิดวินัยได้มากกว่าไม่ทำอาชีพเสริม	355 (71.14)	133 (26.65)	12 (2.40)	2.686	0.098	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยรวม				2.829	0.207	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.5 พบว่า เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหารแล้ว ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เท่ากับ 2.82 และ ค่า S.D. เท่ากับ 0.207 สามารถกล่าวได้ว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจมีผลต่อมีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อความ “การกระทำผิดวินัยมีผลต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วยร้อยละ 96.34 ไม่มีความเห็นร้อยละ 3.16 และไม่เห็นด้วยร้อยละ 0.2 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าการกระทำผิดวินัยมีผลต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อความ “การกระทำผิดวินัยมีผลมาจากการมีรายได้น้อย” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 94.99 ไม่มีความเห็นร้อยละ 4.81 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 0.40 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าการกระทำผิดวินัยมีผลมาจากการมีรายได้น้อย

ข้อความ “จำนวนบุคคลที่ท่านต้องอุปการะค่าใช้จ่ายมีผลต่อการกระทำผิดวินัย” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 94.79 ไม่มีความเห็นร้อยละ 4.61 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 0.80 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าจำนวนบุคคลที่ต้องอุปการะค่าใช้จ่ายมีผลต่อการกระทำผิดวินัย

ข้อความ “รายได้จากอาชีพเสริมมีส่วนช่วยให้ไม่ทำผิดวินัย” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 89.18 ไม่มีความเห็นร้อยละ 8.22 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 2.81 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่ารายได้จากอาชีพเสริมมีส่วนช่วยให้ไม่ทำผิดวินัย

ข้อความ “ท่านคิดว่าทำให้สวัสดิการของหน่วยงานยังไม่เพียงพอ” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 87.17 ไม่มีความเห็นร้อยละ 9.0 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 4.0 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าการให้สวัสดิการของหน่วยงานยังไม่เพียงพอ

ข้อความ “การทำอาชีพเสริมเป็นเหตุให้กระทำผิดวินัยได้มากกว่าไม่ทำอาชีพเสริม” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 71.14 ไม่มีความเห็นร้อยละ 26.65 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 2.40 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าการทำอาชีพเสริมเป็นเหตุให้กระทำผิดวินัยได้มากกว่าไม่ทำอาชีพเสริม

จากการเก็บข้อมูลของกำลังพลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์พบว่า กำลังพลส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบ้านพักที่ทางราชการจัดให้ อัตราเงินเดือนที่ลุ่มประชากรกตัวอย่าง ได้รับมีค่าต่ำสุด 1,310 บาท และสูงสุด 40,400 บาท โดยมีรายได้พิเศษนอกเหนือจากเงินเดือนที่ได้รับต่อเดือน อยู่ในระดับต่ำกว่า 1,000 บาท ซึ่งเป็นเบียดเบียนในการปฏิบัติราชการเป็นส่วนใหญ่ สำหรับรายได้สุทธิต่อเดือนเมื่อหักค่าใช้จ่าย อยู่ระหว่าง 1,001 ถึง 5,000 บาท และมีภาระหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบในปัจจุบัน คือ การผ่อนเงินกู้

จากความคิดเห็นของกำลังพลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ พบว่ากำลังพลมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการกระทำผิดวินัยมีผลต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน อีกทั้งกำลังพลมีความเห็นว่า การมีรายได้น้อย จำนวนบุคคลที่ต้องอุปการะค่าใช้จ่าย และรายได้จากอาชีพเสริม ส่งผลต่อการกระทำผิดวินัยของ

กำลังพลตามลำดับ และสำหรับทางด้านการให้สวัสดิการของหน่วยงานนั้นส่วนใหญ่เห็นด้วยว่ายังไม่เพียงพอ

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาจะขอกว่าในรายละเอียด ได้แก่ ความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา

ตารางที่ 4.6

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว
ที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย			
- ท่านคิดว่าคนในครอบครัวยก ย่องและเห็นคุณค่าของท่าน	462 (92.59)	34 (6.81)	3 (0.60)	2.914	0.107	เห็นด้วย
- ครอบครัวของท่านมีความ สัมพันธ์กันดี	468 (93.79)	29 (5.81)	3 (0.60)	2.930	0.107	เห็นด้วย
- ท่านคิดว่าคนในครอบครัว ภูมิใจในความเป็นทหารของ ท่าน	471 (94.39)	11 (2.20)	18 (3.61)	2.906	0.107	เห็นด้วย
- คนในครอบครัวมีส่วนสนับสนุน อาชีพทหารของท่าน	460 (92.18)	20 (4.01)	20 (4.01)	2.880	0.106	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยรวม				2.909	0.213	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.6 พบว่า เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหารแล้ว ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เท่ากับ 2.909 และ ค่า S.D. เท่ากับ 0.213 สามารถกล่าวได้ว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับครอบครัวมีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อความ “ท่านคิดว่าคนในครอบครัวยกย่องและเห็นคุณค่าของท่าน” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 92.59 ไม่มีความเห็นร้อยละ 6.81 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 0.6 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าคนในครอบครัวยกย่องและเห็นคุณค่าของตน

ข้อความ “ครอบครัวของท่านมีความสัมพันธ์กันดี” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 93.79 ไม่มีความเห็นร้อยละ 5.81 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 0.6 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าครอบครัวของตนมีความสัมพันธ์กันดี

ข้อความ “ท่านคิดว่าคนในครอบครัวภูมิใจในความเป็นทหารของท่าน” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 94.39 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 3.61 ไม่มีความเห็นร้อยละ 2.2 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าคนในครอบครัวภูมิใจในความเป็นทหารของตน

ข้อความ “คนในครอบครัวมีส่วนสนับสนุนอาชีพทหารของท่าน” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 92.18 ไม่มีความเห็น และ ไม่เห็นด้วยอยู่ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 4.0 ในแต่ละระดับ หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าคนในครอบครัวมีส่วนสนับสนุนอาชีพทหารของตน

ตารางที่ 4.7

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
ที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			\bar{x}	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย	ไม่มีความเห็น	ไม่เห็นด้วย			
- ท่านคิดว่าท่านสามารถปรึกษาหารือเพื่อนร่วมงานเมื่อมีปัญหาได้	446 (89.38)	27 (5.41)	27 (5.41)	2.838	0.105	เห็นด้วย
- ท่านและเพื่อนร่วมงานแจ้งข่าวสารที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับงานรวมทั้งคำสั่ง ระเบียบต่าง ๆ ให้ท่านทราบเสมอ	394 (78.96)	88 (17.64)	18 (3.61)	2.752	0.101	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย			
- ท่านคิดว่าท่านมีเพื่อนร่วมงาน ที่สามารถแบ่งปันความทุกข์ ความสุขได้	386 (77.35)	95 (19.04)	19 (3.81)	2.734	0.100	เห็นด้วย
- นอกจากช่วยเหลือด้วยความ คิดเห็นหรือคำพูดแล้ว เพื่อน ร่วมงานยังได้ช่วยทำการแก้ไข ปัญหากับท่านด้วย	376 (75.35)	103 (20.64)	21 (4.21)	2.710	0.099	เห็นด้วย
- เพื่อนร่วมงานให้ความช่วย เหลือในเรื่องส่วนตัวของท่าน	332 (66.53)	109 (21.84)	59 (11.82)	2.546	0.094	เห็นด้วย
- ท่านไม่มีเพื่อนสนิทในที่ทำงาน*	111 (22.24)	90 (18.04)	299 (59.92)	2.376	0.089	ไม่เห็น ด้วย
- ภายในที่ทำงานของท่านมี บรรยากาศของการแก่งแย่งและ แข่งขันกันสูง*	204 (40.88)	108 (21.64)	188 (37.68)	1.968	0.073	เห็นด้วย
- เมื่อเพื่อนร่วมงานประสบ ปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่บ่อย ครั้งที่ท่านไม่สามารถให้คำแนะนำ ได้*	206 (41.28)	165 (33.07)	129 (25.85)	1.846	0.067	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยรวม				2.400	0.179	เห็นด้วย

* ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 4.7 พบว่า เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหารแล้ว ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เท่ากับ 2.40 และ ค่า S.D. เท่ากับ 0.179 สามารถกล่าวได้ว่า กำลังพลเห็นด้วย

ว่าปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อความ “ท่านคิดว่าท่านสามารถปรึกษาหารือเพื่อนร่วมงานเมื่อมีปัญหาได้” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 89.38 ไม่เห็นด้วย และ ไม่มีความเห็น อยู่ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 5.4 ในแต่ละระดับ หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าตนเองสามารถปรึกษาหารือเพื่อนร่วมงานเมื่อมีปัญหาได้

ข้อความ “ท่านและเพื่อนร่วมงานแจ้งข่าวสารที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับงานรวมทั้งคำสั่งระเบียบต่าง ๆ ให้ทราบเสมอ” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 78.96 ไม่มีความเห็นร้อยละ 17.6 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 3.6 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าตนเองและเพื่อนร่วมงานแจ้งข่าวสารที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับงานรวมทั้งคำสั่ง ระเบียบต่าง ๆ ให้ทราบเสมอ

ข้อความ “ท่านคิดว่าท่านมีเพื่อนร่วมงานที่สามารถแบ่งปันความทุกข์ ความสุขได้” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 77.35 ไม่มีความเห็นร้อยละ 19.0 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 3.8 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าตนเองมีเพื่อนร่วมงานที่สามารถแบ่งปันความทุกข์ ความสุขได้

ข้อความ “นอกจากช่วยเหลือด้วยความคิดเห็นหรือคำพูดแล้ว เพื่อนร่วมงานยังได้ช่วยทำการแก้ไขปัญหากับท่านด้วย” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 75.35 ไม่มีความเห็นร้อยละ 20.6 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 4.2 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่านอกจากช่วยเหลือด้วยความคิดเห็นหรือคำพูดแล้ว เพื่อนร่วมงานยังได้ช่วยทำการแก้ไขปัญหากับตนด้วย

ข้อความ “เพื่อนร่วมงานให้ความช่วยเหลือในเรื่องส่วนตัวของท่าน” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 66.53 ไม่มีความเห็นร้อยละ 21.8 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 11.8 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าเพื่อนร่วมงานให้ความช่วยเหลือในเรื่องส่วนตัวของตน

ข้อความ “ท่านไม่มีเพื่อนสนิทในที่ทำงาน” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับไม่เห็นด้วยร้อยละ 59.9 เห็นด้วยร้อยละ 22.2 ไม่มีความเห็นร้อยละ 18.0 หมายความว่า กำลังพลไม่เห็นด้วยว่าตนเองไม่มีเพื่อนสนิทในที่ทำงาน

ข้อความ “ภายในที่ทำงานของท่านมีบรรยากาศของการแก่งแย่งและแข่งขันกันสูง” นั้น มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยร้อยละ 40.8 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 37.6 ไม่มีความเห็นร้อยละ 21.6 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยในข้อความที่ว่าภายในที่ทำงานของท่านมีบรรยากาศของการแก่งแย่งและแข่งขันกันสูง

ข้อความ “เมื่อเพื่อนร่วมงานประสบปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่บ่อยครั้งที่ท่านไม่สามารถให้คำแนะนำได้” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 41.2 ไม่เห็นด้วยร้อยละ

25.8 ไม่มีความเห็นร้อยละ 33.0 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยที่ว่าเมื่อเพื่อนร่วมงานประสบปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ บ่อยครั้งที่ตนไม่สามารถให้คำแนะนำได้

ตารางที่ 4.8

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
ที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย			
- ท่านคิดว่าท่านสามารถเข้ากับ ผู้บังคับบัญชาได้เสมอ	465 (93.19)	29 (5.81)	6 (1.20)	2.918	0.107	เห็นด้วย
- ผู้บังคับบัญชามีส่วนร่วมใน การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการ ทำงานเสมอ	463 (92.79)	26 (5.21)	11 (2.20)	2.904	0.107	เห็นด้วย
- ท่านเชื่อมั่นผู้บังคับบัญชาของ ท่าน	454 (90.98)	39 (7.82)	7 (1.40)	2.894	0.106	เห็นด้วย
- คำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นสิ่งที่ ต้องปฏิบัติตามเสมอ	450 (90.18)	30 (6.01)	20 (4.01)	2.860	0.105	เห็นด้วย
- ผู้บังคับบัญชามีมนุษยสัมพันธ์ ที่ดี	450 (90.18)	22 (4.41)	28 (5.61)	2.844	0.105	เห็นด้วย
- ท่านคิดว่าผู้บังคับบัญชาของ ท่านเป็นบุคคลที่ท่านสามารถ ปรึกษาหารือหรือขอคำแนะนำ ในการปฏิบัติงานได้เป็นการ ส่วนตัว	432 (86.57)	56 (11.22)	12 (2.40)	2.840	0.104	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			\bar{x}	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย	ไม่มีความเห็น	ไม่เห็นด้วย			
- ผู้บังคับบัญชาพิจารณาประเมินผลงานของท่านอย่างมีคุณธรรม	416 (83.37)	54 (10.82)	30 (6.01)	2.772	0.102	เห็นด้วย
- ท่านคิดว่าผู้บังคับบัญชาของท่านไม่เคยลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยอารมณ์	386 (77.35)	57 (11.42)	57 (11.42)	2.658	0.099	เห็นด้วย
- ท่านคิดว่าผู้บังคับบัญชาเข้มงวดในเรื่องวินัยมากเกินไป*	146 (29.26)	97 (19.44)	257 (51.50)	2.222	0.065	ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยรวม				2.623	0.195	เห็นด้วย

* ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 4.8 พบว่า เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหารแล้ว ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เท่ากับ 2.62 และ ค่า S.D. เท่ากับ 0.195 สามารถกล่าวได้ว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าปัจจัยด้านด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชามีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อความ “ท่านคิดว่าท่านสามารถเข้ากับผู้บังคับบัญชาได้เสมอ” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 93.1 ไม่มีความเห็นร้อยละ 5.8 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 1.2 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าตนเองสามารถเข้ากับผู้บังคับบัญชาได้เสมอ

ข้อความ “ผู้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงานเสมอ” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 92.7 ไม่มีความเห็นร้อยละ 5.2 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 2.2 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าผู้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงานเสมอ

ข้อความ “ท่านเชื่อมั่นผู้บังคับบัญชาของท่าน” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 90.98 ไม่มีความเห็นร้อยละ 7.8 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 1.4 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าตนเองเชื่อมั่นผู้บังคับบัญชาของตน

ข้อความ “คำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติตามเสมอ” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 90.18 ไม่มีความเห็นร้อยละ 6.0 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 4.0 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติตามเสมอ

ข้อความ “ผู้บังคับบัญชามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 90.1 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 5.6 ไม่มีความเห็นร้อยละ 4.4 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าผู้บังคับบัญชาของตนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

ข้อความ “ท่านคิดว่าผู้บังคับบัญชาของท่านเป็นบุคคลที่ท่านสามารถปรึกษาหารือ หรือขอคำแนะนำในการปฏิบัติงานได้เป็นการส่วนตัว” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 86.5 ไม่มีความเห็นร้อยละ 11.2 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 2.4 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าผู้บังคับบัญชาของตนเป็นบุคคลที่ตนสามารถปรึกษาหารือ หรือขอคำแนะนำในการปฏิบัติงานได้เป็นการส่วนตัว

ข้อความ “ผู้บังคับบัญชาพิจารณาประเมินผลงานของท่านอย่างมีคุณธรรม” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 83.3 ไม่มีความเห็นร้อยละ 10.8 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 6.0 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าผู้บังคับบัญชาพิจารณาประเมินผลงานของตนอย่างมีคุณธรรม

ข้อความ “ท่านคิดว่าผู้บังคับบัญชาของท่านไม่เคยลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยอารมณ์” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 77.3 ไม่เห็นด้วย และไม่มีความเห็น อยู่ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 11.4 ในแต่ละระดับ หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าผู้บังคับบัญชาของตนไม่เคยลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยอารมณ์

ข้อความ “ท่านคิดว่าผู้บังคับบัญชาเข้มงวดในเรื่องวินัยมากเกินไป” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับไม่เห็นด้วยร้อยละ 51.5 เห็นด้วยร้อยละ 29.26 ไม่มีความเห็นร้อยละ 19.4 หมายความว่า กำลังพลไม่เห็นด้วยในข้อความที่ว่าผู้บังคับบัญชาเข้มงวดในเรื่องวินัยมากเกินไป

จากการเก็บข้อมูลของกำลังพลเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น ความสัมพันธ์กับครอบครัว, ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผลการวิเคราะห์พบว่ากำลังพลมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร โดยสามารถสรุปได้คือ

ด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว กำลังพลเห็นว่าการที่ครอบครัวยกย่องและเห็นคุณค่าของตน ตลอดจนการมีความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัว มีผลต่อการปฏิบัติตัวของกำลังพล

รวมทั้งกำลังพลยังเห็นว่าครอบครัวภูมิใจในความเป็นทหารของตน และคนในครอบครัวมีส่วนร่วมในการสนับสนุนในอาชีพทหาร

ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ส่วนใหญ่เห็นว่าตนเองสามารถปรึกษาหารือเพื่อนร่วมงานเมื่อมีปัญหาได้ รวมทั้งมีการแจ้งข่าวสารที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับงาน, คำสั่งและระเบียบต่าง ๆ ซึ่งกันและกันเสมอ ตลอดจนเห็นว่าตนเองมีเพื่อนร่วมงานที่สามารถแบ่งปันความทุกข์ ความสุขได้ ซึ่งนอกจากเพื่อนร่วมงานจะช่วยเหลือด้วยความคิดเห็นหรือคำพูดแล้ว ยังช่วยแก้ไข ปัญหา และให้ความช่วยเหลือในเรื่องส่วนตัว

ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา กำลังพลมีความเห็นว่ามีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร โดยส่วนใหญ่เห็นว่าตนเองสามารถเข้ากับผู้บังคับบัญชาได้ และผู้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงานเสมอ รวมทั้งตนเองมีความเชื่อมั่นในผู้บังคับบัญชาของตน ซึ่งคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติตามเสมอ ผู้บังคับบัญชามีผลต่อการปฏิบัติตัวของกำลังพลเป็นผู้ที่กำลังพลสามารถปรึกษาหารือ หรือขอคำแนะนำในการปฏิบัติงานได้เป็นการส่วนตัว

ทัศนคติต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหาร

ผู้ศึกษาจะขอกล่าวในรายละเอียด ในเรื่องทัศนคติต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหาร ที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร

ตารางที่ 4.9

ทัศนคติต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหารระเบียบแบบ
ธรรมเนียมทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหารที่มีผล
ต่อการกระทำผิดวินัยทหาร

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย			
- ท่านทำความเคารพผู้ที่มีระดับ ชั้นยศสูงกว่าทุกครั้งแม้ว่าไม่เคย รู้จักกันมาก่อนก็ตาม	481 (96.39)	18 (3.61)	1 (0.20)	2.960	0.108	เห็นด้วย
- ท่านคิดว่าแม้จะเป็นความ สัมพันธ์แบบเป็นทางการแต่เป็น การปฏิบัติตามระบบระเบียบ กฎ เป็นสิ่งที่ควรยึดถือเป็นบรรทัดฐาน	474 (94.99)	24 (4.81)	2 (0.40)	2.944	0.108	เห็นด้วย
- การตักเตือนลงทัณฑ์ผู้ใต้บังคับ บัญชาที่กระทำผิดตาม โทษานุโทษ ถือเป็นหน้าที่ของ ผู้บังคับบัญชา	473 (94.79)	23 (4.61)	4 (0.80)	2.938	0.108	เห็นด้วย
- การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ ผู้บังคับบัญชาเป็นการกระทำผิด วินัยทหาร	472 (94.59)	21 (4.21)	7 (1.40)	2.930	0.107	เห็นด้วย
- หากผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิด วินัย แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย ผู้บังคับบัญชาต้องตักเตือน	465 (93.19)	33 (6.61)	2 (0.40)	2.926	0.107	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.9

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่ เห็นด้วย			
- เมื่อทหารทำความผิดในทาง อาญาแม้จะมีหลักฐานไม่พอ สิ่งฟ้อง ถ้าการกระทำของทหาร ปรากฏในทางสอบสวนว่าเสื่อม เสียวินัยจะต้องรับทัณฑ์ทางวินัย ด้วย	450 (90.18)	42 (8.42)	8 (1.60)	2.884	0.106 0.000	เห็นด้วย
- ความมุ่งหมายของการลงโทษ ทหารคือ การบังคับบัญชาให้ ทหารอยู่ในระเบียบวินัยโดย เคร่งครัด	439 (87.98)	58 (11.62)	3 (0.60)	2.872	0.105	เห็นด้วย
- ท่านไม่ดื่มสุราเครื่องดองของเมา จนเสียเกียรติ	445 (89.18)	41 (8.22)	14 (2.81)	2.862	0.105	เห็นด้วย
- ท่านไม่เล่นการพนันใด ๆ นอกจากสลากกินแบ่งรัฐบาล	435 (87.17)	45 (9.02)	20 (4.01)	2.830	0.104	เห็นด้วย
- การลงทัณฑ์ทางวินัยทหาร ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลง ทัณฑ์ทหารผู้กระทำผิดโดยใช้ อำนาจทางการปกครองบังคับ บัญชาได้เอง	420 (84.17)	64 (12.83)	16 (3.21)	2.808	0.103	เห็นด้วย
- ผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ทางวินัย ต้อง พิจารณาให้ถี่ถ้วนถี่แน่นนอนว่า ผู้ที่ ต้องรับทัณฑ์มีความผิดจริงก่อน ลงทัณฑ์	370 (74.15)	121 (24.25)	9 (1.80)	2.722	0.099	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.9

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น	ไม่เห็นด้วย			
- ผู้บังคับบัญชาควรมีส่วนรับผิดชอบเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิด	355 (71.14)	133 (26.65)	12 (2.40)	2.686	0.098	เห็นด้วย
- ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปที่ควบคุมการปฏิบัติงานจะต้องถูกพิจารณาโทษด้วยเสมอหากมีการตรวจพบความผิดของผู้ใต้บังคับบัญชา	258 (51.70)	192 (38.48)	50 (10.02)	2.416	0.088	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.705	0.198	เห็นด้วย			

จากตารางที่ 4.9 พบว่า เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหารที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหารแล้ว ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เท่ากับ 2.705 และ ค่า S.D. เท่ากับ 0.198 สามารถกล่าวได้ว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าทัศนคติต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหาร มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อความ “ท่านทำความเคารพผู้ที่มีระดับชั้นยศสูงกว่าทุกครั้งแม้ว่าไม่เคยรู้จักกันมาก่อนก็ตาม” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 96.39 ไม่มีความเห็นร้อยละ 3.6 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 0.2 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าตนเองทำความเคารพผู้ที่มีระดับชั้นยศสูงกว่าทุกครั้งแม้ว่าไม่เคยรู้จักกันมาก่อนก็ตาม

ข้อความ “ท่านคิดว่าแม้จะเป็นความสัมพันธ์แบบเป็นทางการแต่เป็นการปฏิบัติตามระบบระเบียบ กฎ เป็นสิ่งที่ควรยึดถือเป็นบรรทัดฐาน” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 94.99 ไม่มีความเห็นร้อยละ 4.8 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 0.4 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าการปฏิบัติตามระบบระเบียบ กฎ เป็นสิ่งที่ควรยึดถือเป็นบรรทัดฐานแม้จะเป็นความสัมพันธ์แบบเป็นทางการ

ข้อความ “การตักเตือนลงโทษผู้ที่บังคับบัญชาที่กระทำผิดตามโทษานุโทษ ถือเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 94.79 ไม่มีความเห็นร้อยละ 4.6 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 0.8 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยการตักเตือนลงโทษผู้ที่ได้บังคับบัญชาที่กระทำผิดตามโทษานุโทษ ถือเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา

ข้อความ “การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นการกระทำผิดวินัยทหาร” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 94.59 ไม่มีความเห็นร้อยละ 4.2 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 1.4 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นการกระทำผิดวินัยทหาร

ข้อความ “หากผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย ผู้บังคับบัญชาต้องตักเตือน” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 93.19 ไม่มีความเห็นร้อยละ 6.6 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 0.4 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าหากผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย ผู้บังคับบัญชาต้องตักเตือน

ข้อความ “เมื่อทหารทำความผิดในทางอาญาแม้จะมีหลักฐานไม่พอสั่งฟ้อง ถ้าการกระทำของทหารปรากฏในทางสอบสวนว่าเสื่อมเสียวินัยจะต้องรับทัณฑ์ทางวินัยด้วย” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 90.18 ไม่มีความเห็นร้อยละ 8.4 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 1.6 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าเมื่อทหารทำความผิดในทางอาญาแม้จะมีหลักฐานไม่พอสั่งฟ้อง ถ้าการกระทำของทหารปรากฏในทางสอบสวนว่าเสื่อมเสียวินัยจะต้องรับทัณฑ์ทางวินัยด้วย

ข้อความ “ความมุ่งหมายของการลงโทษทหารคือ การบังคับบัญชาให้ทหารอยู่ในระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 87.98 ไม่มีความเห็นร้อยละ 11.6 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 0.6 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าความมุ่งหมายของการลงโทษทหารคือ การบังคับบัญชาให้ทหารอยู่ในระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด

ข้อความ “ท่านไม่ดื่มสุราเครื่องดองของเมาจนเสียเกียรติ” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 89.18 ไม่มีความเห็นร้อยละ 8.2 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 2.8 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าตนเองไม่ดื่มสุราเครื่องดองของเมาจนเสียเกียรติ

ข้อความ “ท่านไม่เล่นการพนันใด ๆ นอกจากสลากกินแบ่งรัฐบาล” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 87.17 ไม่มีความเห็นร้อยละ 9.0 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 4.0 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าตนเองไม่เล่นการพนันใด ๆ นอกจากสลากกินแบ่งรัฐบาล

ข้อความ “การลงทัณฑ์ทางวินัยทหาร ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงทัณฑ์ทหารผู้กระทำผิดโดยใช้อำนาจทางการปกครองบังคับบัญชาได้เอง” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 81.1 ไม่มีความเห็นร้อยละ 12.8 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 3.2 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วย

ว่าการลงโทษทางวินัยทหาร ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษทหารผู้กระทำผิดโดยใช้อำนาจทางการปกครองบังคับบัญชาตัวเอง

ข้อความ “ผู้มีอำนาจลงโทษทางวินัย ต้องพิจารณาให้ถ่วงถ่วงแน่นอนว่า ผู้ที่ต้องรับโทษที่มีความผิดจริงก่อนลงโทษ” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 74.1 ไม่มีความเห็น ร้อยละ 24.2 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 1.8 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าผู้มีอำนาจลงโทษทางวินัย ต้องพิจารณาให้ถ่วงถ่วงแน่นอนว่า ผู้ที่ต้องรับโทษที่มีความผิดจริงก่อนลงโทษ

ข้อความ “ผู้บังคับบัญชาควรมีส่วนรับผิดชอบเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิด” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 71.14 ไม่มีความเห็นร้อยละ 26.6 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 2.4 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าผู้บังคับบัญชาควรมีส่วนรับผิดชอบเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิด

ข้อความ “ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปที่ควบคุมการปฏิบัติงานจะต้องถูกพิจารณาโทษด้วยเสมอหากมีการตรวจพบความผิดของผู้ใต้บังคับบัญชา” นั้น มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยร้อยละ 51.70 ไม่มีความเห็นร้อยละ 38.4 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 10.0 หมายความว่า กำลังพลเห็นด้วยว่าผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปที่ควบคุมการปฏิบัติงานจะต้องถูกพิจารณาโทษด้วยเสมอหากมีการตรวจพบความผิดของผู้ใต้บังคับบัญชา

จากการเก็บข้อมูลของกำลังพลเกี่ยวกับทัศนคติต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และโทษทางวินัยทหาร ผลการวิเคราะห์พบว่ากำลังพลมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ทัศนคติต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และโทษทางวินัยทหาร มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร โดยเห็นด้วยกับการทำความเคารพผู้ที่มีระดับชั้นยศสูงกว่าทุกครั้งแม้ว่าไม่เคยรู้จักกันมาก่อนก็ตามมากที่สุด กำลังพลควรยึดถือและปฏิบัติตามระบบระเบียบ กฎ เป็นบรรทัดฐาน แม้จะเป็นความสัมพันธ์แบบเป็นทางการ ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ตักเตือนลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาที่กระทำผิดตามโทษานุโทษ ดังนั้นการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาถือเป็นการกระทำผิดวินัยทหาร เมื่อทหารทำความผิดในทางอาญาแม้จะมีหลักฐานไม่พอสั่งฟ้อง ถ้าการกระทำของทหารปรากฏในทางสอบสวนว่าเสื่อมเสียวินัยจะต้องรับโทษทางวินัยด้วย ซึ่งความมุ่งหมายของการลงโทษทหารคือ การบังคับบัญชาให้ทหารอยู่ในระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด ผู้บังคับบัญชาจะมีอำนาจสั่งลงโทษทหารผู้กระทำผิดโดยใช้อำนาจทางการปกครองบังคับบัญชาตัวเอง ทั้งนี้ต้องพิจารณาให้ถ่วงถ่วงแน่นอนว่า ผู้ที่ต้องรับโทษที่มีความผิดจริงก่อนลงโทษ รวมทั้งเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดหรือหากมีการตรวจพบความผิดของผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาควรมีส่วนรับผิดชอบและจะต้องถูกพิจารณาโทษด้วยเสมอ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการกระทำผิดวินัย
และการได้รับการลงทัณฑ์

ตารางที่ 4.10
จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับข้อมูล
ลักษณะการกระทำผิดวินัยทหาร

ข้อมูล	จำนวน (N=500)	ร้อยละ
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดวินัยมากที่สุด		
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	161	32.2
ทัศนคติต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบ แบบธรรมเนียมทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหาร	116	23.2
ปัจจัยส่วนบุคคล	89	17.8
ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	68	13.6
ไม่ระบุ	66	13.2
รวม	500	100.0
การกระทำผิดวินัย		
ไม่เคย	376	75.2
เคย	124	24.8
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.10 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการกระทำผิดวินัยทหาร สรุปได้คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดวินัยมากที่สุด พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีผลต่อการกระทำผิดวินัยมากที่สุด จำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาคือทัศนคติต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหาร จำนวน 116 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.20 ปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.80 และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.6 ตามลำดับ

สำหรับการกระทำผิดวินัย พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ไม่เคยกระทำผิดวินัยมีจำนวน 376 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.20 และกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เคยกระทำผิดวินัย มีจำนวน 124 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.80

ตารางที่ 4.11
จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับข้อมูล
ลักษณะการลงทัณฑ์

ข้อมูล	จำนวน (N=124)	ร้อยละ
ยศขณะที่กระทำผิดวินัย (ครั้งที่ 1)		
พลทหาร	65	52.42
ส.ต.-ส.อ.	42	33.87
จ.ส.ต.-จ.ส.อ.	14	11.29
ร.ต.-ร.อ.	3	2.42
ยศขณะที่กระทำผิดวินัย (ครั้งที่ 2)		
พลทหาร	27	65.85
ส.ต.-ส.อ.	8	19.51
จ.ส.ต.-จ.ส.อ.	5	12.20
สูงกว่า พ.ต. ขึ้นไป	1	2.44
ยศขณะที่กระทำผิดวินัย (ครั้งที่ 3)		
พลทหาร	5	50.0
ส.ต.-ส.อ.	1	10.0
จ.ส.ต.-จ.ส.อ.	3	30.0
สูงกว่า พ.ต. ขึ้นไป	1	10.0
ยศขณะที่กระทำผิดวินัย (ครั้งที่ 4 และมากกว่า)		
พลทหาร	3	100

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=124)	ร้อยละ
ประเภทความผิดที่เคยได้รับการลงโทษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ฝ่าฝืนแบบธรรมเนียมทหาร	56	46.30
ขาดราชการ	24	19.80
ประพฤติตนไม่เหมาะสม	23	19.0
ฝ่าฝืนข้อบังคับว่าด้วยการเคารพ	11	9.10
แต่งเครื่องแบบไม่ถูกต้องและไม่เรียบร้อย	11	9.10
ฝ่าฝืนข้อห้ามยามวิกาลและเขตห้ามเข้า	6	5.0
ฝ่าฝืนคำสั่งเกี่ยวกับการเสพสุรา	4	3.30
ซัดขวางหรือหลบหนีการจับกุม	3	2.50
เสพสุราเสื่อมรรยาท	3	2.50
ความเหมาะสมของโทษที่ได้รับกับความผิด		
เหมาะสมกับความผิด	93	18.6
ไม่เหมาะสมกับความผิด	18	3.6
หนักเกินไป	8	1.6
ประเภทการถูกลงโทษทางวินัยที่ได้รับ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ชัง	64	58.7
ภาคทัณฑ์	34	29.8
จำชัง	21	19.8
ทัณฑ์กรรม	11	10.4
กัก	4	3.8
ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ลงโทษเมื่อตรวจพบการกระทำผิด		
ใช่	88	74.58
ไม่ใช่	30	25.42

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=124)	ร้อยละ
สถานที่ในขณะที่ทำผิดวินัย		
ในหน่วยราชการ	105	89.74
นอกหน่วยราชการ	12	10.26
ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการทำผิดวินัยและ ถูกลงโทษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เผอเรอ	67	62.0
ลืม	30	28.0
คิดว่าน่าจะไม่มีถูกลงโทษ	21	19.6
ตั้งใจ	8	7.6
การตรวจตราไม่เข้มงวด	5	4.8
โทษที่ได้รับไม่รุนแรง	1	1.0

จากตารางที่ 4.11 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการลงโทษ สรุปได้คือ ในด้านระดับชั้นยศขณะที่ทำผิดวินัย เป็นครั้งที่ 1 พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นระดับพลทหาร จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.42 รองลงมาเป็นระดับชั้นยศสิบตรี ถึง สิบเอก จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.87 ระดับจ่าสิบตรี ถึง จ่าสิบเอก จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.29 และระดับร้อยตรี ถึง ร้อยเอก จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.42 ตามลำดับ

สำหรับระดับชั้นยศขณะที่ทำผิดวินัย เป็นครั้งที่ 2 พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นระดับพลทหาร จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.85 รองลงมาเป็นระดับชั้นยศสิบตรี ถึง สิบเอก จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.51 ระดับจ่าสิบตรี ถึง จ่าสิบเอก จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.20 และระดับร้อยตรี ถึง ร้อยเอก จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.44 ตามลำดับ

ในด้านระดับชั้นยศขณะที่ทำผิดวินัย เป็นครั้งที่ 3 พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นระดับพลทหาร จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาเป็นระดับจ่าสิบตรี ถึง จ่าสิบเอก จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.0 ระดับชั้นยศสิบตรี ถึง สิบเอก และระดับร้อยตรี ถึง ร้อยเอก มีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ในแต่ละระดับ

ด้านระดับชั้นยศขณะที่ทำผิดวินัย เป็นครั้งที่ 4 และมากกว่า พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างเป็นระดับพลทหาร จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

สำหรับประเภทความผิดที่เคยได้รับการลงทัณฑ์ พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่เคยได้รับการลงทัณฑ์จากความผิดประเภทฝ่าฝืนแบบธรรมเนียมทหาร จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมาขาดราชการ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.8 ประพฤติตนไม่เหมาะสม จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.0 ฝ่าฝืนข้อบังคับว่าด้วยการเคารพ และแต่งเครื่องแบบไม่ถูกต้องและไม่เรียบร้อย มีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.1 ฝ่าฝืนข้อห้ามยามวิกาลและเขตห้ามเข้า จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 ฝ่าฝืนคำสั่งเกี่ยวกับการเสพสุรา จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.3 เสพสุราเสื่อมรยชาติ และขัดขวางหรือหลบหนีการจับกุม มีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.5 ในแต่ละระดับ

สำหรับความเหมาะสมของทัณฑ์ที่ได้รับกับความผิด พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าทัณฑ์ที่ได้รับมีความเหมาะสมกับความผิด จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.6 รองลงมาเห็นว่าทัณฑ์ที่ได้รับไม่เหมาะสมกับความผิด จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.6 และทัณฑ์ที่ได้รับหนักเกินไปกับความผิด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

ด้านความเหมาะสมที่ต้องได้รับโทษ พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย จำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.2 รองลงมาเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.2 ไม่เห็นด้วย จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0

สำหรับประเภทการถูกลงทัณฑ์ทางวินัยที่ได้รับ พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการลงทัณฑ์ทางวินัยประเภทชั่ง จำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมาคือ ภาคทัณฑ์ จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.8 จำขัง จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.8 ทัณฑ์กรรม จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.4 และกัก จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

สำหรับผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ลงทัณฑ์เมื่อตรวจพบการกระทำผิด พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ลงทัณฑ์เมื่อตรวจพบการกระทำผิด จำนวน 88 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.58 และผู้บังคับบัญชาไม่ได้เป็นผู้ลงทัณฑ์เมื่อตรวจพบการกระทำผิด จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.42

สถานที่ในขณะที่กระทำผิดวินัย พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ทำผิดวินัยภายในหน่วยราชการ จำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.74 และกลุ่มประชากรที่ทำผิดวินัยภายนอกหน่วยราชการ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.26

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดวินัยและถูกลงทัณฑ์ พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการทำผิดวินัยและถูกลงทัณฑ์มีสาเหตุจากตนเอง จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.0 รองลงมาสาเหตุจากผู้อื่น จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.0 สาเหตุจากคิดว่าจะไม่

ถูกลงทัณฑ์ จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.6 สาเหตุจากตั้งใจ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.6 การตรวจตราไม่เข้มงวด จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.8 และทัณฑ์ที่ได้รับไม่รุนแรง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางและมาตรการ

ในการควบคุมวินัยของกำลังพล

ในส่วนของแบบสอบถามซึ่งเป็นคำถามเปิด ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางและมาตรการในการควบคุมวินัยของกำลังพล เมื่อได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลมาจำแนกและจัดเรียงเป็นกลุ่ม โดยได้ข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้บังคับบัญชา

- ผู้บังคับบัญชาควรใช้เหตุผลในการลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชา และปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความรักใคร่ เห็นใจ มีเหตุผลและไม่เอาัดเอาเปรียบผู้ใต้บังคับบัญชา
- ควรทบทวนผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีระเบียบวินัยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำไปสู่แผนงานของแบบธรรมเนียมต่อไป
- ให้ความใส่ใจและเข้าใจต่อผู้ใต้บังคับบัญชา โดยการควบคุม กำกับ ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนว่ากล่าวตักเตือนผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างสม่ำเสมอ
- ผู้บังคับบัญชาควรสร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา
- ให้อภัยและให้โอกาสในการชี้แจงของผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อเข้าใจถึงสาเหตุของการกระทำผิด โดยใช้พระคุณนำพระเดช
- ควรใช้เหตุผลในการลงโทษมากกว่าการใช้อารมณ์
- ผู้บังคับบัญชาควรให้ความเสมอภาค และเป็นธรรมต่อผู้ใต้บังคับบัญชา และไม่เลือกปฏิบัติ ไม่เห็นแก่พวกพ้อง
- ให้การปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเป็นธรรม และเมตตาแต่ต้องอยู่ภายใต้วินัยทหาร
- ควรเข้าถึงปัญหาของกำลังพลเพื่อแก้ไขปัญหานั้นได้ถูกต้อง
- ผู้บังคับบัญชาควรเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถปฏิบัติตัวเป็นผู้นำได้
- ควรตรวจตราความประพฤติของกำลังพลอย่างสม่ำเสมอ
- ผู้บังคับบัญชาควรเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ ชี้อิสต์ย และมิวินัย

- ผู้บังคับบัญชาควรลงโทษอย่างจริงจังเมื่อกำลังพลกระทำผิดวินัย
- ผู้บังคับบัญชาควรเข้าถึงปัญหาของกำลังพล เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะต่อระเบียบข้อบังคับด้านวินัย

- ควรจัดการอบรม และให้ความรู้เพิ่มเติมต่อกำลังพลเพื่อให้ทราบถึงระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหารทุกระดับชั้นอย่างสม่ำเสมอ
- ควรจัดให้มีการอบรมวินัยทหาร และมาตรการเสริมสร้างความประพฤติต่อกำลังพลให้มากยิ่งขึ้น
- จัดให้มีการฝึกอบรมด้านวินัยในแต่ละหน่วยให้เป็นระเบียบเดียวกัน
- ดำเนินการตรวจตรารักษาระเบียบวินัยทหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายนอกหน่วยงาน
- การลงโทษทางวินัยควรเป็นไปตามระเบียบ และดำเนินการอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสวัสดิการ

- ควรจัดให้สวัสดิการให้ข้าราชการทหารให้มากขึ้นกว่าเดิม
- ควรจัดการด้านสวัสดิการต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน
- จัดสวัสดิการด้านการศึกษาให้กับกำลังพลเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารงาน

- การบริหารงานควรเริ่มต้นด้วยการให้ความรู้ต่อกำลังพลในเรื่องกฎ ระเบียบวินัยทหาร ตลอดจนปลูกฝังจิตใต้สำนึกของกำลังพล โดยเน้นถึงผลกระทบของการกระทำผิดวินัยให้กำลังพลเข้าใจ

ส่วนที่ 4 ผลการพิสูจน์สมมติฐาน

การศึกษาเรื่อง “ทักษะของทหารสังกัดกองทัพบก ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครต่อปัจจัยการกระทำผิดวินัยของทหาร” ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานเพื่อการทดสอบไว้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา อายุราชการ (ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ) สถานภาพทางการสมรส ระดับชั้นยศ มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร
2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ การมีภาระหนี้สิน สภาพที่อยู่อาศัย มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร
3. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร
4. ทักษะต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหาร มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร

สมมุติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา อายุราชการ (ระยะเวลาที่ทำงาน ในตำแหน่งที่รับผิดชอบ) สถานภาพทางการสมรส ระดับชั้นยศ มีผลต่ออาการกระทำผิดวินัยทหาร

ตารางที่ 4.12

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทาง เพศ ระดับการศึกษา
สถานภาพทางการสมรส ระดับชั้นยศ กับ
การกระทำผิดวินัยทหาร

สภาพทั่วไป	การกระทำผิดวินัย		Chi Sq (Sig.)
	ไม่เคย	เคย	
เพศ			
ชาย	72.27	27.73	16.847
หญิง	96.67	3.33	(.00)
ระดับการศึกษา			
มัธยมศึกษาปีที่ 3	70.67	29.33	
มัธยมศึกษาปีที่ 6/ปวส.	68.22	31.78	24.115
ปวท./ปวส./อนุปริญญา	73.77	26.23	(.00)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	91.26	8.74	
สูงกว่าปริญญาตรี	90.91	9.09	
สถานภาพทางการสมรส			
โสด	74.81	25.19	2.230
สมรส	74.43	25.57	(.526)
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	88.89	11.11	
คู่สมรสถึงแก่กรรม	100	0.00	
ระดับชั้นยศ			
ชั้นประทวน			22.430
พลทหาร	70.52	29.48	(.00)
สิบตรี-สิบเอก	78.81	21.19	
จ่าสิบตรี-จ่าสิบเอก	66.96	33.04	

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

สภาพทั่วไป	การกระทำผิดวินัย		Chi Sq (Sig.)
	ไม่เคย	เคย	
ชั้นสัญญาบัตร			
ร้อยตรี-ร้อยเอก	100.00	0.00	
พันตรี-พันโท	100.00	0.00	
พันเอก หรือสูงกว่า	81.25	18.75	

จากตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทาง เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพทางการสมรส ระดับชั้นยศ กับ การกระทำผิดวินัยทหาร ผลการศึกษาปรากฏว่า

กลุ่มประชากรที่มีเพศต่างกัน มีการกระทำผิดวินัยทหารของกลุ่มประชากรต่างกัน กล่าวคือ การกระทำผิดวินัยทหารส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 27.73) ในขณะที่เพศหญิงเป็นส่วนน้อยที่กระทำผิดวินัยทหาร (ร้อยละ 3.33) และเนื่องจากค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.847 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Asymp.Sig) = 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าแอลฟา .05 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยทหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มประชากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการกระทำผิดวินัยทหารของกลุ่มประชากรต่างกัน กล่าวคือ ระดับการศึกษาของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เคยกระทำผิดวินัยทหารส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดมัธยมศึกษาปีที่ 6/ปวส. (ร้อยละ 31.78) รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ร้อยละ 29.33) ระดับปวท./ปวส./อนุปริญญา (ร้อยละ 26.23) ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 8.74) และระดับสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 9.09) และเนื่องจากค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 24.115 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Asymp.Sig) = 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าแอลฟา .05 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยทหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มประชากรที่มีสถานภาพทางการสมรสต่างกัน มีการกระทำผิดวินัยทหารของกลุ่มประชากรไม่ต่างกัน กล่าวคือ สถานภาพทางการสมรสของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เคยกระทำผิดวินัยทหารส่วนใหญ่โสด (ร้อยละ 25.19) สมรส หย่าร้าง/แยกกันอยู่ และคู่สมรสถึงแก่กรรม (ร้อยละ 25.57, 11.11 และ 25.19 ตามลำดับ) และเนื่องจากค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.230 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Asymp.Sig) = .526 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าแอลฟา .05 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุป

ได้ว่า สถานภาพทางการสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยทหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มประชากรที่มีระดับชั้นยศต่างกัน มีการกระทำผิดวินัยทหารต่างกัน กล่าวคือ ระดับชั้นยศของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เคยกระทำผิดวินัยทหารส่วนใหญ่เป็นระดับพลทหาร (ร้อยละ 29.48) รองลงมาคือระดับจ่าสิบตรี-จ่าสิบเอก และระดับสิบตรี-สิบเอก (ร้อยละ 21.19 และ 33.04 ตามลำดับ) และเนื่องจากค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 22.430 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Asymp.Sig) = 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าแอลฟา .05 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ระดับชั้นยศมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยทหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.13

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางอายุ
กับการกระทำผิดวินัยทหาร

N=500

การกระทำผิด	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.	T	P
เคย	124	31.14	10.59	-0.500	0.618*
ไม่เคย	376	31.67	9.29		
รวม	500				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 กลุ่มประชากรตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยของผู้ที่เคยกระทำผิดวินัยทหารอยู่ที่ 31.14 ปี และผู้ที่ไม่เคยกระทำผิดวินัยทหารมีอายุเฉลี่ย 31.67 ปี ทดสอบด้วยค่า T-Test ผลการทดสอบพบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีการกระทำผิดวินัยที่ไม่ต่างกัน โดยค่า T ที่คำนวณได้ เท่ากับ -0.500 ค่า sig. เท่ากับ .618 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม จึงสามารถสรุปได้ว่า อายุที่ต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร

ตารางที่ 4.14
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทาง อายุราชการ
(ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ)
กับการกระทำผิดวินัยทหาร

N=500

การกระทำผิด	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.	T	P
เคย	124	9.86	9.89	0.635	0.476*
ไม่เคย	376	9.38	8.29		
รวม	500				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 กลุ่มประชากรตัวอย่างมีอายุราชการ (ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ) โดยเฉลี่ยของผู้ที่เคยกระทำผิดวินัยทหารอยู่ที่ 9.86 ปี และผู้ที่ไม่เคยกระทำผิดวินัยทหาร 9.38 ปี ทดสอบด้วยค่า T-Test ผลการทดสอบพบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างที่มีอายุราชการ (ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ) ต่างกันมีการกระทำผิดวินัยที่ไม่ต่างกัน โดยค่า T ที่คำนวณได้ เท่ากับ .635 ค่า sig. เท่ากับ .476 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม จึงสามารถสรุปได้ว่า อายุราชการ (ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ) ที่ต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร

สมมุติฐานที่ 2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ การมีภาระหนี้สิน สภาพที่อยู่อาศัย มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร

ตารางที่ 4.15

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจทางอัตรา

เงินเดือนที่ได้รับกับการกระทำผิดวินัยทหาร

N=500

การกระทำผิด	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.	T	P
เคย	124	9212.68	6465.39	-0.953	0.341*
ไม่เคย	376	9919.77	7314.01		
รวม	500				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 อัตราเงินเดือนที่ได้รับของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เคยกระทำผิดวินัยทหารอยู่ที่ 9212.68 บาท และผู้ที่ไม่เคยกระทำผิดวินัยทหารอยู่ที่ 9919.77 บาท ทดสอบด้วยค่า T-Test ผลการทดสอบพบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างที่มีอัตราเงินเดือนที่ได้รับต่างกันมีการกระทำผิดวินัยที่ไม่ต่างกัน โดยค่า T ที่คำนวณได้ เท่ากับ -0.953 ค่า sig. เท่ากับ .341 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม จึงสามารถสรุปได้ว่า อัตราเงินเดือนที่ได้รับที่ต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร

ตารางที่ 4.16
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจ การมีภาระหนี้สิน
สภาพที่อยู่อาศัย กับการกระทำผิดวินัยทหาร

สภาพทั่วไป	การกระทำผิดวินัย		Chi Sq (Sig.)
	ไม่เคย (N=376)	เคย (N=124)	
รายได้พิเศษนอกเหนือจากเงินเดือนที่ได้รับ			
ไม่มี	77.14	22.86	10.864 (.054)
ต่ำกว่า 1,000 บาท	75.29	24.71	
1,001-5,000 บาท	68.09	31.91	
5,001-10,000 บาท	86.36	13.64	
10,001-20,000 บาท	93.33	6.67	
20,001 บาท ขึ้นไป	100.00	0.00	
รายได้สุทธิต่อเดือนเมื่อหักค่าใช้จ่าย			
ต่ำกว่า 1,000 บาท	66.67	33.33	8.142 (.149)
1,001-5,000 บาท	72.76	27.24	
5,001-10,000 บาท	81.32	18.68	
10,001-15,000 บาท	72.34	27.66	
15,001-20,000 บาท	83.33	16.67	
20,001 บาท ขึ้นไป	91.30	8.70	
แหล่งรายได้พิเศษที่ได้รับนอกเหนือจากเงินเดือน			
ค่าเบี้ยเลี้ยงในการปฏิบัติราชการ			
ได้รับ	73.06	26.94	0.564
ไม่ได้รับ	76.60	23.40	(.453)
เงินตอบแทนพิเศษในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ			
ได้รับ	72.41	27.59	0.139
ไม่ได้รับ	74.75	25.25	(.709)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

สภาพทั่วไป	การกระทำผิดวินัย		Chi Sq (Sig.)
	ไม่เคย (N=376)	เคย (N=124)	
รายได้จากอาชีพเสริม			
ได้รับ	73.91	26.09	0.030
ไม่ได้รับ	74.71	25.29	(.863)
ภาระหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบในปัจจุบัน			
หนี้			
มีภาระหนี้สิน	75.31	24.60	0.006
ไม่มีภาระหนี้สิน	75.00	25.00	(.938)
ผ่านบ้าน			
มีภาระหนี้สิน	76.52	23.48	0.141
ไม่มีภาระหนี้สิน	74.63	25.37	(.707)
ผ่อนรถ			
มีภาระหนี้สิน	62.12	37.88	0.189
ไม่มีภาระหนี้สิน	84.57	15.43	(.664)
ผ่อนเงินกู้			
มีภาระหนี้สิน	75.22	24.78	0.013
ไม่มีภาระหนี้สิน	75.82	24.18	(.909)
สภาพที่อยู่อาศัย			
บ้านส่วนตัว	83.10	16.90	
บ้านเช่า	87.18	12.82	
อาศัยอยู่กับญาติ หรือคนรู้จักโดยไม่ต้องเสีย	100.00	0.00	11.631
ค่าเช่า			(.02)
บ้านเช่าซื้อ (ผ่อนส่ง)	76.19	23.81	
บ้านพักที่ทางราชการจัดให้	71.51	28.49	

จากตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจ การมีภาระหนี้สิน สภาพที่อยู่อาศัย กับการกระทำผิดวินัยทหาร ผลการศึกษาปรากฏว่า

กลุ่มประชากรที่มีรายได้พิเศษนอกเหนือจากเงินเดือนที่ได้รับที่ต่างกัน มีการกระทำผิดวินัยทหารไม่ต่างกัน กล่าวคือ รายได้พิเศษนอกเหนือจากเงินเดือนของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เคยกระทำผิดวินัยทหารส่วนใหญ่ 1,001-5,000 บาท (ร้อยละ 31.91) รองลงมา ต่ำกว่า 1,000 บาท (ร้อยละ 24.71) ไม่มีรายได้พิเศษ (ร้อยละ 22.86) และ 5,001-10,000 บาท 10,001-20,000 บาท และ 20,001 บาท ขึ้นไป (ร้อยละ 13.64, 6.67 และ 0.00 ตามลำดับ) และเนื่องจากค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.864 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Asymp.Sig) = .054 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าแอลฟา .05 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า รายได้พิเศษนอกเหนือจากเงินเดือนไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร

กลุ่มประชากรที่มีรายได้สุทธิต่อเดือนเมื่อหักค่าใช้จ่ายที่ต่างกัน มีการกระทำผิดวินัยทหารไม่ต่างกัน กล่าวคือ รายได้สุทธิต่อเดือนเมื่อหักค่าใช้จ่ายของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เคยกระทำผิดวินัยทหารส่วนใหญ่ 1,001-5,000 บาท (ร้อยละ 27.24) รองลงมา 5,001-10,000 บาท (ร้อยละ 18.68) 10,001-15,000 บาท (ร้อยละ 27.66) ต่ำกว่า 1,000 บาท 15,001-20,000 บาท และ 20,001 บาท ขึ้นไป (ร้อยละ 33.33, 16.67 และ 8.70 ตามลำดับ) และเนื่องจากค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.142 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Asymp.Sig) = .149 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าแอลฟา .05 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า รายได้สุทธิต่อเดือนเมื่อหักค่าใช้จ่ายไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร

กลุ่มประชากรที่มีแหล่งที่มาของรายได้พิเศษนอกเหนือจากเงินเดือนที่ต่างกัน มีการกระทำผิดวินัยไม่ต่างกัน กล่าวคือ แหล่งที่มาของรายได้พิเศษนอกเหนือจากเงินเดือนของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เคยกระทำผิดวินัยทหารส่วนใหญ่มาจากค่าเบี้ยเลี้ยงในการปฏิบัติราชการ (ร้อยละ 26.94) รองลงมาคือรายได้จากอาชีพเสริม และเงินตอบแทนพิเศษในการปฏิบัติราชการ (ร้อยละ 26.09 และ 27.59 ตามลำดับ) และเนื่องจากค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ .564 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Asymp.Sig) = .453 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าแอลฟา .05 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า รายได้พิเศษจากค่าเบี้ยเลี้ยงในการปฏิบัติราชการไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร

กลุ่มประชากรที่มีภาระหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบที่ต่างกัน มีการกระทำผิดวินัยทหารไม่ต่างกัน จากค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ .006 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Asymp.Sig) = .938 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าแอลฟา .05 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การมีภาระรับผิดชอบจากหนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร

กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ต้องรับผิดชอบผ่อนบ้านที่ต่างกัน การกระทำผิดวินัยทหารไม่ต่างกัน จากค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ .141 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Asymp.Sig) = .707 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าแอลฟา .05 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การมีภาระรับผิดชอบจากการผ่อนบ้านไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร

กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ต้องรับผิดชอบผ่อนรถที่ต่างกัน การกระทำผิดวินัยทหารไม่ต่างกัน จากค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ .189 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Asymp.Sig) = .664 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าแอลฟา .05 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การมีภาระรับผิดชอบจากการผ่อนรถไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร

กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ต้องรับผิดชอบผ่อนเงินกู้ที่ต่างกัน การกระทำผิดวินัยทหารไม่ต่างกัน จากค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ .013 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Asymp.Sig) = .909 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าแอลฟา .05 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การมีภาระรับผิดชอบจากการผ่อนเงินกู้ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร

กลุ่มประชากรที่มีสภาพที่อยู่อาศัยต่างกันมีการกระทำผิดวินัยทหารต่างกัน กล่าวคือ สภาพที่อยู่อาศัยของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เคยกระทำผิดวินัยทหารส่วนใหญ่คือ บ้านพักที่ทางราชการจัดให้ (ร้อยละ 28.49) รองลงมาคือบ้านส่วนตัว (ร้อยละ 16.90) บ้านเช่าซื้อ (ผ่อนส่ง) อาศัยอยู่กับคนอื่นโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า และบ้านเช่า (ร้อยละ 23.81, 0.00 และ 12.82 ตามลำดับ)และเนื่องจากค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.631 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Asymp.Sig) = 0.02 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าแอลฟา .05 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สภาพที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยทหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมุติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร

ตารางที่ 4.17

เปรียบเทียบปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม กับการกระทำผิด

วินัยทหารจำแนกตามความสัมพันธ์ทางครอบครัว

N=500

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	การกระทำผิด				T	P
	ไม่เคย (N=376)		เคย (N=124)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านความสัมพันธ์ทางครอบครัว	3.214	0.442	3.052	0.493	3.430	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม กับการกระทำผิดวินัยทหาร จำแนกตามความสัมพันธ์ทางครอบครัว ผลการศึกษาปรากฏว่า

เมื่อทดสอบด้วยค่า T-Test ผลการทดสอบพบว่า การกระทำผิดวินัยทหารของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับทางครอบครัวที่ต่างกัน โดยค่า T ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.430 ค่า sig. เท่ากับ .001 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม หรือหมายความว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างของผู้ที่ไม่เคยกระทำผิดวินัยทหารมีความสัมพันธ์ทางครอบครัวมากกว่ากลุ่มประชากรตัวอย่างของผู้ที่เคยกระทำผิดวินัยทหาร ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยทหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.18

เปรียบเทียบปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม กับการกระทำผิด

วินัยทหารจำแนกตามความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

N=500

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ ทางสังคม	การกระทำผิด				T	P
	ไม่เคย (N=376)		เคย (N=124)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านความสัมพันธ์กับ เพื่อนร่วมงาน	2.532	0.428	2.548	0.367	-0.384	0.701

จากตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม กับการกระทำผิด วินัยทหาร จำแนกตามความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ผลการศึกษาปรากฏว่า

เมื่อทดสอบด้วยค่า T-Test ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า การกระทำผิดวินัยทหาร ของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานที่ไม่ต่างกัน โดยค่า T ที่คำนวณได้ เท่ากับ -0.384 ค่า sig. เท่ากับ .701 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.19

เปรียบเทียบปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม กับการกระทำ
ผิดวินัยทหารจำแนกตามความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา

N=500

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ ทางสังคม	การกระทำผิด				T	P
	ไม่เคย (N=376)		เคย (N=124)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านความสัมพันธ์กับผู้ บังคับบัญชา	2.931	0.412	2.837	0.254	3.022	0.003*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม กับการกระทำผิดวินัยทหาร จำแนกตามความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผลการศึกษาปรากฏว่า

เมื่อทดสอบด้วยค่า T-Test ผลการทดสอบพบว่า การกระทำผิดวินัยทหารของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาที่ต่างกัน โดยค่า T ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.022 ค่า sig. เท่ากับ .003 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม หรือหมายความว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างของผู้ที่ไม่เคยกระทำผิดวินัยทหารมีความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชามากกว่ากลุ่มประชากรตัวอย่างของผู้ที่เคยกระทำผิดวินัยทหาร ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยทหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 4 ทักษะต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และ
ทัศนคติทางวินัยทหาร มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร

ตารางที่ 4.20

เปรียบเทียบทักษะต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร
ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัศนคติทาง
วินัยทหาร กับการกระทำผิดวินัยทหาร

N=500

ทักษะต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัย ทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัศนคติทางวินัยทหาร	การกระทำผิด				T	P
	ไม่เคย (N=376)		เคย (N=124)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความรู้และความเข้าใจต่อระเบียบข้อ บังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบ ธรรมเนียมทหาร และทัศนคติทาง วินัยทหาร	3.149	0.378	3.033	0.341	3.184	0.002 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบทักษะต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัศนคติทางวินัยทหาร กับการกระทำผิดวินัยทหาร ผลการศึกษาปรากฏว่า

เมื่อทดสอบด้วยค่า T-Test ผลการทดสอบพบว่า การกระทำผิดวินัยทหารของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ต่างกัน จะมีทักษะต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัศนคติทางวินัยทหาร ที่ต่างกัน โดยค่า T ที่คำนวณได้ เท่ากับ 3.184 ค่า sig. เท่ากับ .002 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม หรือหมายความว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างของผู้ที่ไม่เคยกระทำผิดวินัยทหารมีทักษะของกำลังพลต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัศนคติทางวินัยทหาร ที่เข้าใจมากกว่ากลุ่มประชากรตัวอย่างของผู้ที่เคยกระทำผิดวินัยทหาร ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ทักษะต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัศนคติทางวินัยทหาร กับการกระทำผิดวินัยทหาร มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการกระทำผิดวินัยทหาร ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.21
สรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐาน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบสมมุติฐาน
<p><u>สมมุติฐานที่ 1</u> ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา อายุราชการ (ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ) สถานภาพทางการสมรส ระดับชั้นยศ มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร</p>		
1.1 อายุ	.618	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
1.2 เพศ	.000	มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
1.3 ระดับการศึกษา	.000	มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
1.4 อายุราชการ (ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ)	.476	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
1.5 สถานภาพทางการสมรส	.526	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
1.6 ระดับชั้นยศ	.000	มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
<p><u>สมมุติฐานที่ 2</u> ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ การมีภาระหนี้สิน สภาพที่อยู่อาศัย มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร</p>		
2.1 อัตราเงินเดือนที่ได้รับ	.341	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2.2 รายได้พิเศษนอกเหนือจากเงินเดือนที่ได้รับ	.054	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2.3 รายได้สุทธิต่อเดือนเมื่อหักค่าใช้จ่าย	.149	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

สมมุติฐาน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบสมมุติฐาน
2.4 แหล่งรายได้พิเศษที่ได้รับนอกเหนือจากเงินเดือน		
- ค่าเบี้ยเลี้ยงในการปฏิบัติราชการ	.453	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- เงินตอบแทนพิเศษในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ	.709	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- รายได้จากอาชีพเสริม	.863	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2.5 ภาระหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบในปัจจุบัน		
- หนี้	.938	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- ผ่อนบ้าน	.707	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- ผ่อนรถ	.664	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- ผ่อนเงินกู้	.909	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2.6 สภาพที่อยู่อาศัย	.020	มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
<u>สมมุติฐานที่ 3</u> ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร		
3.1 ด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว	.010	มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

สมมุติฐาน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบสมมุติฐาน
3.2 ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	.701	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3.3 ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา	.003	มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
<u>สมมุติฐานที่ 4</u> ทักษะต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหาร มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร	.002	มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 5 ผลการสัมภาษณ์

การศึกษาเรื่อง “ทักษะของทหารสังกัดกองทัพบก ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครต่อปัจจัยการกระทำผิดวินัยของทหาร” ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์นายทหารระดับชั้นสัญญาบัตรที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานควบคุมทางด้านวินัยทหารในสังกัดกองทัพบก จำนวน 2 ท่าน ประกอบด้วย

1. พันเอก สุขสันต์ สิงหนเดช ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองพระธรรมนูญ กรมสารบรรณทหารบก
2. พันโท อนุพงษ์ สุวรรณกาญจน์ ตำแหน่ง นายทหารพระธรรมนูญ กรมกำลังพลทหารบก ปฏิบัติหน้าที่ กองการปกครอง กรมกำลังพลทหารบก ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมวินัยทหาร

สำหรับแบบสัมภาษณ์นั้น ผู้ศึกษาได้กำหนดจากลักษณะความรับผิดชอบของหน่วยงาน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการควบคุมทางด้านวินัยทหาร โดยสัมภาษณ์ในประเด็นคำถาม ดังนี้

ประเด็นที่ 1 จากการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ท่านรับผิดชอบที่เกี่ยวกับการควบคุมวินัยทหาร ในทัศนะของท่านการกระทำผิดวินัยนั้นมาจากปัจจัยใด

ตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยนายทหารพระธรรมนูญ พ.ศ. 2499 ข้อ 5 และ 5 (3) ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของนายทหารพระธรรมนูญไว้ประการหนึ่งว่า “พิจารณาและเสนอความเห็นทางกฎหมาย ทางปกครองและทางวินัย ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย” ซึ่งจากการปฏิบัติงานในหน้าที่นายทหารพระธรรมนูญ กรมสารบรรณทหารบก และผู้อำนวยการกองพระธรรมนูญ กรมสารบรรณทหารบก อันถือได้ว่าเป็นนายทหารพระธรรมนูญของกองทัพบก มาเป็นระยะเวลากว่า 20 ปี ได้ผ่านงานทางด้านวินัยทหารมาพอสมควร สามารถแยกปัจจัยอันถือได้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้การละเมิดต่อวินัยทหาร หรือกระทำผิดต่อวินัยทหารได้เป็น 2 กรณี คือ ในส่วนของทหารกองประจำการ (ทหารที่เข้ารับราชการทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือเรียกกันโดยทั่วไปว่า “ทหารเกณฑ์”) และทหารประจำการซึ่งแยกได้เป็น นายทหารประทวน และนายทหารสัญญาบัตร

สำหรับกรณีทหารกองประจำการ โดยที่ทหารประเภทนี้เข้ารับราชการทหารในกองประจำการไม่เกิน 2 ปี ตามกฎหมายและมีอายุในขณะเข้ารับราชการ 20 ปีบริบูรณ์ ปัจจัยประการแรกคือ การมีอายุน้อย และมักจะเข้ามาด้วยความไม่สมัครใจ เป็นการเข้ามาโดยบทบังคับของกฎหมาย อีกทั้งมักเป็นผู้ด้อยโอกาส ความรู้ที่น้อย ฐานะค่อนข้างยากจน จึงขาดการยับยั้งชั่งใจและไม่มีสิ่งยึดเหนี่ยวทางด้านความก้าวหน้าของชีวิตในอนาคต ส่วนใหญ่เป็นชาวชนบทที่มีอาชีพทางด้านเกษตรกรรมซึ่งรายได้ไม่คงที่มั่นคง เมื่อต้องเข้ามารับราชการทหาร ซึ่งค่อนข้างเข้มงวดกวดขัน จึงเป็นบ่อเกิดให้เกิดการละเมิดและนำไปสู่การกระทำผิดวินัยทหาร ตั้งแต่ระดับเล็กน้อยไปจนถึงการกระทำผิดวินัยทหารอย่างร้ายแรง และในหลายกรณียังก้าวล่วงไปสู่การกระทำผิดทางอาญา จึงอาจกล่าวได้ว่าสภาพฐานะทางเศรษฐกิจ ความยากจนเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้เกิดการล่วงละเมิดต่อวินัยทหาร เพราะผลจากสภาพดังกล่าวทำให้การศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น ส่งผลให้ขาดจริยธรรมในการดำรงชีพ ไม่รู้อนาคตจึงถูกชักจูงได้ง่ายดาย แม้ว่าทางทหารจะมีระเบียบแบบแผนตลอดจนการให้การศึกษาทางด้านวินัยทหารที่เข้มงวดกวดขันสักเพียงใดก็ตาม ก็ไม่อาจเห็นยั้งมิให้เกิดการกระทำผิดขึ้นได้ ยิ่งเมื่อได้เข้ามาอยู่กับบุคคลที่มีลักษณะไปในทางโดยนัยเดียวกัน เป็นกลุ่มเป็นพวกและยังมีลักษณะเฉพาะ คือการมีสีมีพวกยิ่งทำให้เกิดความอึดเหนี่ยว บางครั้งการล่วงละเมิดต่อกฎระเบียบจึงเป็นไปในลักษณะกลุ่มก้อนและมักคาบเกี่ยวกับความผิดทางอาญามีใช่แต่เพียงการกระทำผิดต่อวินัยทหารเท่านั้น

ปัจจัยอีกประการหนึ่งก็คือ สังคมทหารเป็นสังคมที่อยู่ภายใต้กฎระเบียบทั้งสิ้น บุคคลเหล่านี้เข้าสู่สังคมทหารด้วยความไม่สมัครใจและเคยชินกับสังคมภายนอกที่ถือความพอใจส่วนตัวเป็นสำคัญ ดังนั้น เมื่อเข้ามาสู่สังคมทหารแล้วจึงเกิดการต่อต้านและเกิดความไม่พึงประสงค์ต่อสภาพการณ์ที่ได้รับ อันเป็นมูลเหตุให้เกิดการกระทำผิดขึ้น

สำหรับกรณีทหารประจำการ ซึ่งหมายถึงนายทหารประทวนประจำการ และนายทหารสัญญาบัตรประจำการ บุคคลในส่วนนี้กว่าร้อยละ 95 ได้สมัครใจเข้ารับราชการทหารซึ่งถือเป็นข้าราชการของรัฐประเภทหนึ่ง ย่อมได้รับเงินเดือนตามอัตราที่ทางราชการกำหนดไว้โดยแน่ชัด แต่สภาพฐานะทางเศรษฐกิจก็ดูจะเป็นปัญหาที่เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการกระทำผิดต่อวินัยทหารเพราะเหตุความเจริญของสังคม และสภาพเหตุการณ์บ้านเมืองทำให้เข้าสู่ยุคของการแข่งขันและมุ่งเน้นทางด้านวัตถุ ทำให้รายได้ที่ได้รับจากทางราชการไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ เป็นเหตุให้เกิดการดิ้นรนหารายได้พิเศษในทางอื่น แม้จะเสี่ยงต่อการกระทำผิดทางอาญาและทางวินัยก็ตาม กับเป็นเหตุให้การดำรงชีวิตเป็นไปในลักษณะแสวงหาความสุขส่วนตัว ความผิดทางวินัยสำหรับบุคคลประเภทนี้จึงมักเกิดจากการเสพสุราหรือสิ่งเสพติดประเภทอื่นบางครั้งจนถึงกับถูกดำเนินการในทางการปกครองบังคับบัญชา คือ การปลดออกจากราชการหรือแม้การดำเนินการไม่ถึงขั้นดังกล่าวแต่ก็มีผลต่อความก้าวหน้าในทางราชการ ทั้งนี้การศึกษาอบรมก็นับว่าเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัย กล่าวคือกำลังพลส่วนใหญ่ของกองทัพเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย หรือระดับนายทหารประทวน ซึ่งมักมีการศึกษาไม่สูงมากไปกว่าการศึกษาระดับโรงเรียน นายสิบที่มุ่งเน้นทางวิชาการทางทหารของเหล่า เช่น เหล่าทหารม้า ทหารราบ หรือทหารปืนใหญ่ พื้นฐานการศึกษาทางด้านอื่นไม่มากพอที่จะหล่อหลอมจิตใจให้มีคุณธรรมตั้งมั่นด้วยความเข้มแข็ง ดังนั้น หากมีปัจจัยภายนอกเข้ามากระทบทางด้าน การแสวงหาความสุข หรือความมีฐานะก็อาจถูกชักจูงได้โดยง่ายและเป็นการทำให้เกิดการกระทำผิดวินัยได้โดยง่าย

ประเด็นที่ 2 ท่านมีแนวทางการดำเนินงานทางด้านการบริหารงานเกี่ยวกับการควบคุมวินัยของกำลังพลอย่างไร รวมถึงมาตรการป้องกันการกระทำผิดวินัยของกำลังพล

ในส่วนของแนวทางการบริหารงานควบคุมวินัยทหาร และมาตรการป้องกันนั้น เห็นว่าไม่มีแนวทางใดที่จะดำเนินการได้ผลอย่างเด็ดขาด คงทำได้เพียงการให้การศึกษอบรมกำลังพลทุกระดับโดยเฉพาะทางด้านจริยธรรมและมโนธรรม เพื่อให้กำลังพลประพฤติปฏิบัติตนอยู่ภายในกรอบของระเบียบแบบแผนของทางราชการ เพราะแม้ทางราชการจะเพิ่มอัตราเงินเดือนหรือสวัสดิการมากสักเพียงใดก็ตาม แต่หากกำลังพลมีจิตใจอ่อนไหวไปตามกระแสสังคมและความเจริญทาง

ด้านวัตถุก็ไม่อาจเป็นสิ่งดึงดูดใจให้กำลังพลประพฤติไปในทางเสียหายได้ การศึกษาอบรมจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งในทางปฏิบัติกองทัพบกได้ดำเนินการทางด้านนี้ตลอดมาดังเช่นที่สังคมอื่น ๆ

ทางทหารนั้นได้ให้การศึกษอบรมกับกำลังพลทุกระดับชั้นจนแทบจะเรียกได้ว่าตลอดชีวิตการรับราชการ แต่สิ่งที่จะต้องเพิ่มเข้าไปในหลักสูตรทุกหลักสูตรคือ จริยธรรมและมโนธรรม โดยเฉพาะในภาวะปัจจุบัน หลักการดำเนินชีวิตตามพระราชาโบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ “เศรษฐกิจพอเพียง” โดยสามารถนำพระราชาโบายดังกล่าวมาปรับใช้กับการดำเนินชีวิตได้ในทุกลักษณะ มิใช่ในลักษณะของเศรษฐกิจพอเพียงเท่านั้น

ส่วนที่ 6 การอภิปรายผลการศึกษา

ในการศึกษาเรื่อง “ทัศนะของทหารสังกัดกองทัพบก ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครต่อปัจจัยการกระทำผิดวินัยของทหาร” มีกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ กำลังพลในสังกัดกองทัพบก ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการทหารชั้นสัญญาบัตร ข้าราชการทหารชั้นประทวน และทหารกองประจำการ ของหน่วยทหารที่เป็นหน่วยขึ้นตรงของกองทัพบก ซึ่งศึกษาเฉพาะหน่วยทหารที่มีที่ตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งที่ไม่เคยกระทำผิดวินัยทหาร และที่เคยกระทำผิดวินัยทหารและเคยถูกลงทัณฑ์ไปแล้ว โดยผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาไว้ว่า ทัศนะต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหาร ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา อายุราชการ (ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ) สถานภาพทางสมรส ระดับชั้นยศ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ การมีภาระหนี้สิน สภาพที่อยู่อาศัย และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา จากผลการศึกษา ผู้ศึกษาขออภิปรายผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

สภาพการกระทำผิดวินัยของทหาร ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยทหารของกองทัพบกที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

จากข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการกระทำผิดวินัย และการได้รับการลงทัณฑ์ของกลุ่มตัวอย่าง คือ กำลังพลในสังกัดกองทัพบกที่เคยกระทำผิดวินัยและเคยถูกลงทัณฑ์ ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการทหารชั้นสัญญาบัตร ข้าราชการทหารชั้นประทวน และทหารกองประจำการ ของหน่วยทหารที่เป็นหน่วยขึ้นตรงของกองทัพบก ซึ่งศึกษาเฉพาะหน่วยทหารที่มีที่ตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร ที่

ปฏิบัติงานอยู่ในขณะทำการศึกษา พบว่า ในด้านระดับชั้นยศขณะที่ทำผิดวินัยนั้น สำหรับการกระทำผิดวินัยครั้งที่ 1 จนถึงครั้งที่ 4 เป็นระดับพลทหารมากที่สุด ซึ่งการลงทัณฑ์จากความผิดประเภทฝ่าฝืนแบบธรรมเนียมทหาร เป็นประเภทความผิดที่กำลังพลได้รับการลงทัณฑ์เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ การขาดราชการ การประพฤติตนไม่เหมาะสม การฝ่าฝืนข้อบังคับว่าด้วยการเคารพ การแต่งเครื่องแบบไม่ถูกต้องและไม่เรียบร้อย การฝ่าฝืนข้อห้ามยามวิกาลและเขตห้ามเข้า การฝ่าฝืนคำสั่งเกี่ยวกับการเสพสุรา การเสพสุราเสื่อมรอยาห์ และการขัดขวางหรือหลบหนีการจับกุมตามลำดับ โดยกำลังพลมีความเห็นว่าทัณฑ์ที่ตนได้รับมีความเหมาะสมกับความผิด ตลอดจนเห็นด้วยว่ามีความเหมาะสมที่ต้องได้รับโทษจากการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำ สำหรับประเภทการถูกลงทัณฑ์ทางวินัยที่กำลังพลได้รับส่วนใหญ่เป็นประเภทขัง รองลงมาเป็นการภาคทัณฑ์ ซึ่งผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ลงทัณฑ์เมื่อตรวจพบการกระทำผิด อีกทั้งการกระทำผิดวินัยมักเกิดขึ้นภายในหน่วยราชการ

นอกจากนี้กำลังพลที่เคยกระทำผิดวินัย และได้รับการลงทัณฑ์มีความเห็นว่าสาเหตุการกระทำผิดวินัยและถูกลงทัณฑ์ ส่วนใหญ่มีสาเหตุจากการเผลอเรอ รองลงมาสาเหตุจากการลืม การคิดว่าตนจะไม่ถูกลงทัณฑ์เมื่อกระทำผิดวินัย การตั้งใจกระทำผิดวินัยของกำลังพลเอง การตรวจตราไม่เข้มงวด และทัณฑ์ที่ได้รับไม่รุนแรง ตามลำดับ

ทัศนคติของทหาร ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยทหารของกองทัพบกที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ต่อการกระทำผิดวินัยทหาร และปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของทหาร

ทัศนคติของทหาร ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยทหารของกองทัพบกที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ต่อการกระทำผิดวินัยทหาร

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ทัศนคติของทหารต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหาร มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร โดยจากการเก็บข้อมูล พบว่ากำลังพลมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยทหาร ตลอดจนเห็นด้วยกับการปฏิบัติตามวินัยทหาร กำลังพลควรยึดถือและปฏิบัติตามระบบระเบียบ กฎ เป็นบรรทัดฐาน เมื่อกำลังพลมีความรู้และความเข้าใจในวินัยทหารอย่างถูกต้องจะนำไปสู่การปฏิบัติตามระเบียบวินัยโดยเคร่งครัดของกำลังพล นับว่ามีความสอดคล้องกับ สุรศักดิ์ บุคดา (2531) ที่ทำการศึกษ การกระทำผิดวินัยของข้าราชการ สังกัดสำนักงานกระทรวงสาธารณสุข พบว่า การกระทำผิดเนื่องมาจากมูลเหตุประการหนึ่ง คือ การขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ และระเบียบปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งหน้าที่ เมื่อไม่รู้ไม่เข้าใจ โอกาสที่จะกระทำผิดวินัยก็มีมาก เนื่องจากขาดความระมัดระวังของจุดมุ่งหมายว่า

ระเบียบวินัยมิได้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ และของข้าราชการนั่นเอง ซึ่งข้าราชการชั้นผู้น้อยนี้ มีโอกาสได้รับรู้และฝึกอบรมน้อยมาก โดยจากการศึกษาครั้งนี้ จะเห็นได้ว่า ข้าราชการทหารที่ไม่เคยกระทำผิดวินัยทหารมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหาร มากกว่าข้าราชการทหารที่เคยกระทำผิดวินัยทหาร นอกจากนี้ ผลการศึกษาที่ผ่านมาที่ให้ความคิดเห็นสอดคล้องเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังเช่น การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของข้าราชการตำรวจ : ศึกษาเฉพาะกรณีกองบัญชาการตำรวจนครบาล โดย ชัยรัช สุวรรณชัย (2542) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัย สาเหตุหนึ่งคือ การอบรมความรู้เพิ่มเติม นอกจากนี้ เฮอร์สเบอร์ก (โสภา เกริกไกรกุล, 2538, น. 16) ยังได้กล่าวไว้ว่า การมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หรือได้รับการฝึกอบรม เป็นลักษณะของความก้าวหน้า ซึ่งเป็นปัจจัยจูงใจในการทำงานของบุคคลในองค์กร ตลอดจนการเข้ารับการอบรมความรู้เพิ่มเติม ยังเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจแก่บุคคลในองค์กรโดยตรงเกี่ยวกับระเบียบวินัย และข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องข้องในการปฏิบัติงาน และการเป็นสมาชิกขององค์กร

ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของทหาร

จากการศึกษา พบว่า ทัศนคติต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียมทหาร และทัณฑ์ทางวินัยทหาร กับการกระทำผิดวินัยทหาร มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยกำลังพลเห็นด้วยในเรื่องทัศนคติต่อระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร ระเบียบแบบธรรมเนียม และทัณฑ์ทางวินัยทหาร มีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร กำลังพลมีทัศนคติในเรื่องระเบียบข้อบังคับทางด้านวินัยทหาร และระเบียบแบบธรรมเนียมทหารว่าเป็นสิ่งที่ควรยึดถือและปฏิบัติตาม ถือเป็น กฎ เป็นบรรทัดฐาน อีกทั้งเห็นด้วยว่าความมุ่งหมายของการลงโทษทหารคือ การบังคับบัญชาให้ทหารอยู่ในระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด ถ้าการกระทำของทหารปรากฏในทางสอบสวนว่าเสื่อมเสียวินัยจะต้องรับทัณฑ์ทางวินัยด้วย

สำหรับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ ระดับการศึกษา และระดับชั้นยศ เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร แต่สำหรับปัจจัยด้านอายุ อายุราชการ (ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งที่รับผิดชอบ) ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร ซึ่งในเรื่องระดับการศึกษา นับว่าสอดคล้องกับการศึกษาของ สุรงค์ดี บุคดา (2531) ที่ทำการศึกษา การกระทำผิดวินัยของข้าราชการ สังกัดสำนักงานกระทรวงสาธารณสุข พบว่า การกระทำผิดวินัยส่วนใหญ่จะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ได้แก่ อายุยังน้อย (ไม่เกิน 30 ปี) การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เงินเดือนน้อย ระดับตำแหน่ง 1-3 อายุราชการไม่เกิน 10 ปี ซึ่งจากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่าส่วนใหญ่ผู้ที่เคยกระทำผิดวินัยทหารจะมีระดับการศึกษาในระดับ

ที่ต่ำ ดังจะเห็นได้จากการทดสอบสมมติฐานปรากฏว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยทหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับระดับชั้นยศ นับว่าสอดคล้องกับการศึกษาของ สุรศักดิ์ บุคตา (2531) ได้ทำการศึกษา การกระทำผิดวินัยของข้าราชการ สังกัดสำนักงานกระทรวงสาธารณสุข พบว่า การกระทำผิดวินัยส่วนใหญ่เป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย กล่าวคือ จากการศึกษาครั้งนี้ จะเห็นได้ว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างซึ่งได้แก่ ข้าราชการทหารที่เคยกระทำผิดวินัยทหารและถูกลงทัณฑ์ ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการทหารระดับชั้นประทวน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ อันได้แก่ สภาพที่อยู่อาศัย เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร อีกทั้งกำลังพลเห็นว่าการให้สวัสดิการของหน่วยงานนั้นยังไม่เพียงพอ แต่สำหรับปัจจัยด้านรายได้ และการมีภาระหนี้สิน ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร กล่าวคือ ข้าราชการทหารที่พักอาศัยในบ้านพักที่ทางราชการจัดให้ โดยไม่ได้เสียค่าเช่ามีการกระทำผิดวินัยทหารเป็นจำนวนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชัยรัช สุวรรณชัย (2542) ที่ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของข้าราชการตำรวจ : ศึกษาเฉพาะกรณีกองบัญชาการตำรวจนครบาล พบว่า สภาพที่อยู่อาศัย เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัย

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม พบว่า ด้านความสัมพันธ์ทางครอบครัว และด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร แต่สำหรับปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการกระทำผิดวินัยทหาร ในด้านความสัมพันธ์ทางครอบครัว กำลังพลเห็นว่าการที่ครอบครัวยกย่องและเห็นคุณค่าของตน ตลอดจนการมีความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัว มีผลต่อการปฏิบัติตัวของกำลังพล รวมทั้งกำลังพลยังเห็นว่าครอบครัวภูมิใจในความ เป็นทหารของตน และคนในครอบครัวมีส่วนในการสนับสนุนในอาชีพทหาร ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ สำนักงานข้าราชการพลเรือน (2529) ที่ทำการวิจัยหาสาเหตุการกระทำผิดวินัยของข้าราชการ โดยผลการวิจัยได้กล่าวว่า ความสัมพันธ์ด้านครอบครัว ความยุ่งยากในครอบครัว เป็นสาเหตุของการกระทำผิดได้ ซึ่งจากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ข้าราชการทหารที่ไม่เคยกระทำผิดวินัยทหารมีความสัมพันธ์ทางครอบครัวมากกว่า ข้าราชการทหารที่เคยกระทำผิดวินัยทหาร สำหรับด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา กำลังพลมีความเห็นว่ามีผลต่อการกระทำผิดวินัยทหาร ผู้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงานเสมอ ซึ่งคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติตามเสมอ ผู้บังคับบัญชามีผลต่อการปฏิบัติตัวของกำลังพลเป็นผู้ที่กำลังพลสามารถปรึกษาหารือ หรือขอคำแนะนำในการปฏิบัติงานได้เป็นการส่วนตัว นับว่าสอดคล้องกับ เครือวัลย์ ลิมอภิชาติ และคณะ (2530) ซึ่งทำการศึกษาเรื่อง การศึกษารูปแบบการสร้างวินัยข้าราชการ

ราชการ และปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการกระทำผิดทางวินัยของข้าราชการ กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ผู้บังคับบัญชา เป็นสาเหตุของข้าราชการที่กระทำผิดวินัย กล่าวคือ ผู้บังคับบัญชาระดับสูงมีหลักนิยม และแนวความคิดในการทำงานที่แตกต่างกัน หรือขัดแย้งกัน ทำให้ข้าราชการเกิดการสับสน บั่นทอนขวัญและกำลังใจ ส่งผลไปสู่การกระทำผิดขึ้นได้ในที่สุด นอกจากนี้ สุรศักดิ์ บุตุตา (2531) ซึ่งทำการศึกษาเรื่อง การกระทำผิดวินัยของข้าราชการ สังกัดสำนักงานกระทรวงสาธารณสุข ได้กล่าวไว้ว่า การกระทำผิดวินัยของข้าราชการชั้นผู้น้อย เนื่องมาจากมูลเหตุประการหนึ่ง คือ ผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลยในเรื่องระเบียบวินัย หรือเมื่อข้าราชการกระทำผิดวินัยแล้วก็ปล่อยปละละเลย ไม่แนะนำ ตักเตือน หรือลงโทษให้เหมาะสมแก่กรณี ดังจะเห็นได้จากการทดสอบสมมติฐานจากการศึกษาครั้งนี้ ปรากฏว่าปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชามีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยทหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การปกครองบังคับบัญชาทหารนั้น เป็นการแสดงความสัมพันธ์ตามลำดับชั้นระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชาในแต่ละหน่วยงาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงสัมพันธภาพของการติดต่อสื่อข้อความจากผู้บังคับบัญชา สายการบังคับบัญชาจะเป็นเครื่องช่วยชี้ให้ทราบถึงตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบลดหลั่นกันลงมาของหน่วยงานนั้น ๆ